

Sygn. akt IV CZ 23/09

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w T.
z dnia 12 maja 2005 r., w sprawie z powództwa M. W.
przeciwko M. P.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 kwietnia 2009 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie Sądu Okręgowego w T.
z dnia 25 listopada 2008 r.,

odrzuca zażalenie

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w T. postanowieniem z dnia 25 listopada 2008 r. odrzucił skargę powódki M. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie I C .../05. W uzasadnieniu wskazał, że powódka sporządziła i wniosła skargę osobiście, tj. z pominięciem przymusu adwokacko-radcowskiego (art. 87¹ k.p.c.), co stanowi przesłankę jej odrzucenia (art. 424⁶ § 3 k.p.c.). Od powyższego postanowienia powódka wniosła zażalenie, zaskarżając je w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powódka osobiście, a zatem z pominięciem przymusu adwokacko-radcowskiego (art. 87¹ k.p.c.) wniosła zażalenie do Sądu Najwyższego. Takie zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 373 k.p.c. orzekł jak w sentencji.